

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4211/2023
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живадин Богдановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 186/2023 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 186/2023 од 07.06.2023. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 2178/21 од 03.10.2021. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати појединачне износе ближе наведене у изреци, укупно 392.765,00 динара са законском затезном каматом почев од доспећа сваког износа до исплате и да му накнади трошкове спора од 194.310,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 186/2023 од 07.06.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату износа појединачно наведених у изреци, са законском затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате и захтев за накнаду трошкова спора од 200.310,60 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...18/20 и 10/23 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време у Геодетском биору „Лазарев“ из Зајечара, чији је власник био пок. ВВ, кога је наследио тужени, до 10.04.2012. године, када је ВВ брисао предузетничку радњу из регистра привредних субјеката. Након регистрације новог привредног

субјекта у АПР 17.04.2012. године, тужилац више није био запослен у Геодетском бироу, због чега није могао за себе и своје мал. дете да оствари право на здравствене књижице све до 21.03.2013. године, због дуговања Геодетског бироа према РФЗО на име редовних уплата доприноса за радника у 2010. и 2012. години. Тужилац је тврдио да је сам намирио дуговање по овом основу 01.09.2012. године, те да је услед овог пропуста послодавца имао трошкове куповине лекова за себе и дете у периоду од 09.04.2012. године до 21.03.2012. године. Тужилац је тврдио да је дана 04.01.2012. године и 20.01.2012. године, позајмио послодавцу износе од по 10.000,00 динара на име ликвидности оснивача, да су му одређена физичка лица дугovala новчане износе, те их је он замолио да те износе уплате на пословни рачун Геодетског бироа, те да је и сам на пословни рачун бироа вршио више новчаних уплата ради ликвидности оснивача. Тужилац је током првостепеног поступка доставио две уплатнице за уплату доприноса ПИО Фонду за 2010. годину, уплатницу од 20.01.2012. године и потврде о поднетој пријави на обавезно социјално осигурање за себе и ГГ.

Првостепени суд је ценио изведене писмене доказе као и исказе сведока и парничних странака и оценио да је тужилац доказао основаност својих пограживања због чега је тужбени захтев усвојио.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев одбио, оценивши да из фотокопије уплатница које не садрже потпис туженог не произлази основаност тужиоачевог потраживања, а да за остала потраживања тужилац није доставио доказе, те да је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда.

Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

Наводима да је другостепени суд на другачији начин од првостепеног суда ценио изведене доказе током првостепеног поступка указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. став 3. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним судом и представља дозвољени разлог за ревизију према члану 407. став 1. тачка 3. у вези члана 387. став 1. тачка 5. и члана 394. ЗПП.

Наиме, пред првостепеним судом је спроведен доказни поступак и изведени докази, чијом оценом је првостепени суд утврдио да је тужбени захтев основан.

Другостепени суд је своју одлуку засновао на другачијој оцени изведених доказа и утврдио другачије чињенично стање од онога које је утврдио првостепени суд без отварања расправе у смислу члана 383. ЗПП. Према оцени Врховног суда, другостепени суд није могао без заказивања расправе да утврди другачије чињенично стање од онога које је утврђено у првостепеној пресуди и да преиначи првостепену пресуду.

Због наведеног, применом члана 415. став 1. ЗПП, другостепена пресуда је укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити учињену повреду одредаба парничног поступка на које је указано овим решењем, тако што ће заказати расправу пред другостепеним судом на којој ће разјаснити по ком основу тужилац потражује износе из тужбе. Након што правилно и потпуно утврди чињенично стање, значајно за правилну примену материјалног права, другостепени суд ће о жалби туженог донети нову и закониту одлуку.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић